

skulde komme frem med denne Sag, og de vilde rimeligvis ikke være komne med den iaar. Hvad havde der da været i Veien for at vente et Aar eller to endnu? Naar der i dette Thing er blevet klaget over, at vore Sønner eller Brødre ere blevne mishandlede, da have vi dog set, at Forsvarsministrene have været villige til at tage sig af dem, saa at de fuldt ud ere komne til deres Ret. Dette maa vi erkende. (Kofod: Men Pryglene have de dog beholdt). Det er noget ganske Andet; hvad have givet Prygl, have jo faaet Prygl igjen (Afbrydelse af Lund)! Det ærede Medlem siger: Hvad gjør det? men den Moral forstaar jeg i Sandhed ikke, især ikke fra et geistligt Standpunkt. Den Moral forlaster jeg, og den vil jeg møde paa ethvert Standpunkt (Lund: Seg sagde ikke: Hvad gjør det, men jeg saade: Hvad hjælper det!) Jeg har været noget i Tvivl om, hvorledes jeg egentlig skulde stille mig. Det har været klart for mig, at de tre mørke Steder — for ikke at bruge for haardt et Udtryk — maatte jeg være bestemt imod; men jeg har været i Tvivl om, hvorvidt jeg ikke skulde se at holde mig udenfor, og om det ikke var det Bedste at sige „Stemmer ikke.“ (Bernisen: Gult paa Svendborg!) Svendborg forstrækker mig ikke. I Svendborg har jeg gennemgaaet det, som var værre, uden at Thinget eller det ærede Medlem har søgt at staffe mig Opreisning. Jeg kan vist ikke komme til at gaa noget Bævre igjennem i Svendborg end det, som jeg allerede har gennemgaaet der. Man har stenet mig Gade op og Gade ned, og jeg troede ikke, at det ærede Medlem vilde minde mig om, at jeg skulde huske paa det. (Afbrydelse).

Formanden (Krabbe): Seg maa gjen-tagende bede ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

Tung: Ogsaa jeg beholdt, hvad jeg fik. (Flere Afbrydelse).

Formanden (Krabbe): Seg maa anmode de Herrer om at forholde sig stille.

Tung: Jeg har som sagt været i Tvivl, men naar jeg ser paa den historiske Stilling, og naar jeg ser, at det er Skridtet fra 1683, altsaa fra 200 Aar tilbage i Tiden, som vi nu skulle gjøre, saa synes det mig, at dette Skridt er for lidet. I forrige Aarhundrede, under den store Bunderreform, da Stavnshaandet løstes, var der ogsaa nogle Mænd, som foreslog noget Mindre og sagde: Dette er allerede et meget stort Skridt, vi her gjøre, og større Skridt ville vi ikke taale. Og de Herrer, som havde den samme Stilling til den Lov, som de Militære af Faget nu have til denne Lov, sagde: Vi taale det ikke. De gif videre og fik adskillige Bønder til at erklære, at

det, der blev budt, var allerede en Forbøl, og at de heller skulde tage imod det. Men der var andre Mænd, der sagde: I skulle ikke tage derimod, og det skal erindres, at blandt disse Mænd var Kronprinds Frederik, senere Frederik den Sjette. Han sagde: „Det skulle I ikke tage imod, nu have I trællet saa længe, værre end Israels Børn under Farao i Egypten“; det var Ordene — Det skulle I ikke lade Eder byde; forlang Skridtet fuldt ud, og de herregodsseierlige Militære, som vilde kjøre op med Jer, dem skal jeg Kronprinds Frederik vel vide at lægge Tømme paa“. Det sagde han.

Formanden (Krabbe): Seg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at, hvad det ærede Medlem fremdrager, nok med en vis Begrændsning kan fremdrages til Belysning af denne Sag, men naar det ærede Medlem udbreder sig over dette Punkt, faar det let Karakter af en Udæstning til forstyrrende Afbrydelse og til Afvigelser fra den Sag, der forhandles. Seg maa bede det ærede Medlem begrænse sig.

Tung: Jeg er fornøjet med at være gjort opmærksom herpaa, det er ikke min Mening at ville udæste Nogen; det er blot min Mening at drage en historisk Paralel. Særligt har jeg sagt, hvad jeg havde at sige. Hovedsummen i det Hele er, at det er for lidet at tage imod. Jeg kunde ønske, at den høitærede Marineminister — men jeg tror ikke, han gjør det, selv om hans Hjerte tilskynder ham dertil, vil jeg ikke sige, at han er forpligtet til at gjøre det; der er visse politiske Hensyn at tage paa den Plads, han beklæder — men jeg kunde ønske, at han vilde rejse sig op og sige: Seg behøver ikke saa strenge Bestemmelser som her, jeg kan hjælpe mig med Mindre, og dog vil jeg kalde Loven meget god.

Nørh: Ærede Medlemmer behøve ikke at frygte, jeg skal ikke opholde dem længe. Jeg sagde i min første Udtalelse, at det var en Slags Indrømmelse, der var gjort i Flertallets Vndringsforslag til § 121; men jeg er særlig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) bleven gjort opmærksom paa, at det egentlig ikke er nogen Indrømmelse, thi der staar i § 38: „Rettesættelse anvendes som Straf for mindre betydelige Tjenesteforfeelser, der ellers kun vilde medføre en kort Tids simpel Arrest, naar Omstændighederne tale for en saadan Afgjørelse.“ Det ligger i denne Paragraf, at det, som jeg troede var en Indrømmelse, i Virkeligheden ikke er det. Der er fra de ærede Medlemmer for Randers Amts 3die Valgkreds (S. Andersen) og Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) udtalt to forskellige Opfattelser af vore Vndringsforslag; den ene Opfattelse gif ud paa, at der